

Titul:

Příběhy dávných Mistrů,
testování víry žáků.

říjen 2007
Paříž, Francie

Příliš krátká.
Tato magická hudba,
není to jen obyčejná hudba,
je magická.
Opravdu způsobí, že odejdete
někam jinam.
To je skvělé.
Máte něco dalšího?
Můj manžel
má housle.
Housle, skvělé,
prosím, pobavte nás.
To je dobré.
Můžete se k němu přidat,
nebo ne?
To je jiná zábava. Dobrá.
Tyto jsou dobré,
i když jsou tak malé,
ale zní tak opravdově.
To je skvělé.
Jak dlouho
je třeba praktikovat
tuto magickou hudbu?
Ne dlouho?
Jste na to pak zvyklý?
Skvělé.
Tak dobré.
Jste opravdový muzikant,
nebo je to jen záliba?
Jsem profesionál.
Není divu! Můj Bože.
Jsme velice poctěni,
že nám skuteční hudebníci
hrají opravdovou hudbu.
Jste také
opravdový muzikant?
Ano, myslím, že ano.
Hrajete skutečnou hudbu?
Vlastně ani nevím,
co říct.
Raději zahraju.
Je to nádherné.
Děkuji vám mnohokrát,
bylo to velice hezké.

Ano, také příjemná hudba.
Proč tady prostě
nezůstaneme, a nehrajeme
každý den na housle?
Jak to, že lidé
nemají totéž
co my? Proč?
Co je na tom tak těžkého?
Co je těžkého na tom,
být romantický, vlídný,
ohleduplný
a přirozený?
Jak obtížné je
být prostý?
Skvělé,
ona vypadá velice šťastně,
když dělá to, co chce.
Děkuji vám,
skutečným muzikantům.
Skvělé!
Opravdu
vypadáte jako muzikanti.
Nevím, jak by muzikanti
měli vypadat,
ale oni skutečně vypadají
jako muzikanti.
V muzikantech je
určitý druh
svěžesti,
dětské nevinnosti,
určitý druh
nevinné čistoty.
Řeknu vám příběh.
Byl jeden Mistr.
Tento příběh se skutečně
udál, kdysi dávno v Indii.
Byl jeden Mistr.
Jednoho dne chtěl
vzít všechny své
tzv. blízké zasvěcené,
ven,
do města.
Protože předtím,
noc předtím,
měli všichni slavnost.
Všichni prohlašovali:
„Mistře, miluji tě,
a budu tě stále následovat,
zemřu pro tebe.“
Druhého dne tedy vzal

celou skupinu
„miluji Vás, Mistře“,
a šli do veřejného domu.
Šel nahoru,
a majitelka veřejného domu
ho spatřila. Věděla, že je
to svatý muž,
padla na kolena,
a řekla: „Och, Mistře,
je mi ctí, že jste
k nám zavítal.
Prosím, řekněte mi,
co pro vás a pro vaše žáky
mohu udělat.“
A Mistr pak řekl:
„Jen bych zde rád,
u vás, strávil
jednu noc.“
Ona odpověděla:
„Och, jistě Mistře,
ještě něco?“
„A také mi přineste
talíř zeleniny.
Ale přikryjte ho,
aby lidé neviděli
co je na něm.
Chci se najíst.“
Ale ať je to přikryté.
Vegetariánské jídlo,
ale přikryjte ho.
„A přineste mi
sklenici se šťávou.“
Sirup,
barva, co vypadá jako víno.
Tedy sklenice na víno
se sirupem uvnitř.
A pak talíř se zeleninou
různého druhu.
Přikryté vegetariánské jídlo.
V okamžiku, kdy vstoupili,
celé město
si už povíдалo:
„Och, není to Maháráshi
ten a ten?
A podívejte se
co dělá se svými
Mahárájskými žáky
na takovém
Mahárájském místě.“
Mluvili, mluvili,

Titul:

a mluvili.
Všichni žáci se
už cítili velice,
zostuzení.
A jen tam
stáli.
Stáli, mluvili,
nevěděli, co mají dělat.
A Mistr šel
nahoru k šéfcce
veřejného domu.
Ona tam stála,
a on řekl:
„Půjčte mi laskavě
na dnešní noc vaši postel,
a vy se jděte vyspat
někam dolů.“
Ona řekla: „Ano, Mistře.
Žádný problém.“ Ona odešla.
A pak snědl svou zeleninu,
vypil svůj
pomerančový džus,
a pak šel
spát.
Druhého dne ráno,
když vstal,
sešel dolů,
všichni žáci odešli,
kromě jednoho.
Zeptal se: „Kde jsou
všichni ostatní?“
Jediný žák,
ten, který zůstal, řekl:
„Mistře, všichni odešli,
v okamžiku, kdy jste
vstoupil do místnosti
prostitutky.
Oni už všichni odešli.“
Zeptal se: „Ale proč?“
Ten žák řekl: „Celé město
o nich mluvilo,
o Vás a o nich,
jako, že jste měl
sklenici vína,
a zakrýval jste talíř s masem.
Jinak, proč byste
ho zakrýval?“
Protože,
kdyby byl vegetariánský,
proč by ho

měl tajně zakrývat?
„A dokonce jste měl
sklenici vína, a šel jste
do pokoje prostitutky.
Mysleli si tedy o Vás
něco špatného.
Mysleli si,
že jste zklamal,
a tak Vás Mistře
všichni opustili.
Je mi to tak líto.
Mohu pro Vás něco
udělat? Jsem jediný.“
Mistr tedy řekl:
„Proč nejsi
s nimi?
Proč jsi ještě tady?“
On tedy řekl:
„Mistře, odešel bych
s nimi,
ale nevěděl bych,
kam jít.“
On řekl: „Jak to?“
On řekl:
„Ať bych šel kamkoliv,
byl byste stejně se mnou!“
Měl na mysli,
že vidí Mistra všude,
proč by od něho měl
tedy utíkat?
Potom
si ho samozřejmě,
zvolil jako
svého nástupce.
Ale myslím si,
že je testoval velice tvrdě.
Kdybych to byla já,
ani bych tam nešla.
Postavila bych ho,
a přestavěla na ašram.
Přebudovala bych ho
beztak na ašram, až by
všichni špatní odešli.
A ze všech bych
udělala žáky.
Rozhodně.
A tady je
další příběh,
kdy chce Mistr
vyzkoušet svou zbraň.

Jednoho dne,
jeden z guruů Sikhů,
v té době
museli hodně bojovat,
potřeboval tedy zbraně,
koně a bojovníky.
To období bylo
pro sikhské žáky
a mistry
obdobím krve.
Jednoho dne,
mu jeden z jeho žáků
koupil novou zbraň.
Tehdy zbraně, myslím,
právě vynalezli.
A to byla dobrá zbraň,
bez zpětného zážehu.
On tedy řekl,
chtěl ji vyzkoušet.
Řekl tedy,
jednomu z jeho žáků,
tzv. nejoddanějšímu,
tomu co
stále prohlašoval:
„Mistře, Vy jste nejlepší!
Budu Vás stále následovat.“
On tedy řekl: „Dobrá.“
„Chci vyzkoušet svoji
novou pušku, a potřebuji terč.
Můžeš se tam, prosím
postavit, abychom viděli,
je-li skutečně tak dobrá,
jak říkají,
jestli stojí
za ty peníze,
které za ni žáci utratily?“
Lilah tedy řekl:
„Och, Mistře,
Zemřel bych pro Vás,
ale mám děti
a moje manželka by mě
zabila, kdybych teď zemřel.
Zabila by mě.“
Uvěříte tomu?
„Kdybych zemřel,
zabila by mě.“
Dobrá!
Mistr pak řekl:
„dobrá, nevádí,
rozumím.“

Titul:

Zajdi
do koňské stáje
a požádej tam pomocníka,
kohokoliv,
aby sem přišel, abych ho
použil jako terč k testu.“
Lilah tedy
šel do stáje na koně,
a tlumočil
vzkaz guru.
„Och, všichni běželi.
Pět nebo šest jich
běželo, běželo,
přiběhli k Mistrovi.
Jeden si ještě česal
vlasy, druhý si ještě
uvazoval turban,
a další si ještě
utahoval boty.
„Jsmetady Mistře!“
„Jsem tady, jsem tady!“
A Mistr jim řekl,
že potřebuje terč,
aby vyzkoušel pušku.
Všichni začali
mezi sebou soupeřit,
aby se stali terčem.
Říkali guruovi:
„Och, tento hoch
je velice dobrý u koní.
Musí zůstat naživu,
aby se postaral o koně.“
A druhý říká:
„Ne, ne,
on je lepší.
Je odborník
na výživu koní.
Bez něj
by koně zemřeli.
Lepší bude, když zemřu já,
a budu terčem.
Soupeřili
mezi sebou
kdo zemře.
Nakonec tedy,
Mistr řekl: „Dobrá,
jednoho z vás si vyberu.“
Postrkovali se,
on tedy řekl:
„Dobře, ten půjde.“

A on okamžitě
šel, postavil se tam,
a usmíval se,
guru tedy vystřelil
přímo proti němu,
ale nad jeho hlavu,
takže stejně nezemřel.
Řekl tedy: „Jen jsem
vás hoši testoval.
Proč bych vás
chtěl zabít?“
A Lilah,
nejvěrnější společník
byl velice zahanben,
a řekl: „Kdybych věděl,
že guru chce jen
testovat mou víru,
už bych tam
stál!“